

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***B év – Évközi 2. vasárnap****Gondolatok vasárnapra****ÉVKÖZI IDŐSZAK** - Fehérváry Jákó

A húsvét ünnepének tavaszi időpontját a zsidó naptárból örököltük, míg karácsony a téli napfordulóhoz, valamint az ahhoz kapcsolódó pogány szokásokhoz köthető. A húsvétot és karácsonyt övező időszakok, ünnepek - nagyböjt, húsvéti idő, mennybemenetel, pünkösd, valamint advent, karácsonyi idő, vízkereszt - fokozatosan alakultak ki, létrehozva így a majd' száznapos húsvéti és a közel másfél hónapig tartó karácsonyi ünnepkört. Az év jó része, majdnem a fele így a két nagy ünnep vonzásában telik: a liturgia szövegei, az olvasott szentírási szakaszok, használt szimbólumok, színek az időszak titkát, lüktetését követik, fejezik ki.

De mi történik a köztes időkben?

Pontosan tudjuk-érezzük, hogy ha soha nem szednénk le a karácsonyfánkat, bizony megfakulna az ünnep varázsa. Szükség van a hétköznapokra, amelyek elé nem feltétlenül kéne a „szürke” jelzöt odabiggyesztenünk, mintha az élet rendes menete nem tartogathatna semmi meglepetést, csodát.

Urunk megkeresztelkedésének ünnepe után a liturgia folyója visszatér az évközi idő nyugodt medrébe, és márciusig, hamvazószerdáig ebben is hömpölyög tovább. Az évközi idő másik nagy szakasza pünkösdötől advent első vasárnapjáig tart.

Fontos tudnunk, a liturgikus időszámítás legősibb alapritmusa az évközi időé. Az apostoli kor keresztényei – ha szabad ezt mondani – vasárnapról vasárnapra éltek. A hét első napja, a nap napja, az Úr napja – így nevezték, amikor a megkereszteltek egybegyűltek, hogy megünnepeljék Uruk, Krisztus feltámadását, hallgassák a róla szóló igehirdetést, és megtörjék a kenyeret (vö. pl. ApCsel 20,7kk). Innen nevezték őket egyháznak, az összegyűjtöttek prófétai népének (vö. a görög *ekklészia*, „egyház” szó eredeti jelentését).

Az évközi idő alapszíne a zöld: ez a szín hagyományosan az újjászülető természet, így a remény és az örök élet színe, valamint – egyes értelmezések szerint – az életet adó és megújító Szentléleké is. Ez az időszak annak a bizonyítéka, hogy a pünkösdkor kiáradt Lélek hogyan ad életet, erőt nekünk ahhoz, hogy hétköznapi életünkben a meghalt és feltámadt Krisztus társai, tanúi legyünk.

A vízkereszt utáni hétköznapi napok lehetőséget adnak, hogy lássuk: ilyenkor az Egyház folyamatosan olvassa a Szentírást. Vasárnapokon három évre elosztva (A, B, C év) hallgatjuk a három szinoptikus evangéliumot (Máté, Márk, Lukács), a témájában hozzá kiválasztott ószövetségi olvasmányt, valamint az apostoli leveleket.

Az évközi idő a szentek ünneplésének is tágasabb teret ad: ilyenkor több az ünnep és az emléknap. A szentek társaink, bátorítóink hétköznapi vándorlásunkban. Sok „zöld” vagy épp sötétebb hétköznapon kellett nekik is átvergődniük ahhoz, hogy a róluk ránk maradt színes és ünnepi történetek szereplői, és így példaképeink lehessenek.

2. ÉVKÖZI VASÁRNAP

Születésének megünneplése után Jézus maga tesz tanúságot isteni személye és messiási küldetése mellett tanításával és csodatetteivel.

A názáreti évek visszavonultságban teltek el. Kialakult Jézusban az úr hűséges szolgája, aki az Atya iránti szeretetből munkálkodik az emberek üdvén.

1Sám 33b-10. 19: Amikor Sámuel meghívásáról hallunk, a miénkre is gondolunk. Krisztussal bensőleg egyesülve teljesítjük hivatásunkat: járjuk az üdvösség útját. Nem szennyezhetjük be testünket, az Úr hajlékát, hanem egészen Istennek kell szentelnünk azt. A húsvéti titok figyelmeztet, hogy az a test, amelyet Isten feltámaszt egykor, nemcsak a miénk, hanem az övé is. Azt is megváltotta drága vérével.

1Kor 6,13c—15a. 17-20: Jézus mindnyájunkat hív magához. Főleg az egyházban, az ő otthonában találunk rá. Gyakoroljuk a felebaráti szeretetet, hogy nála maradassunk.

Jn 1,35-42: Keresztelő János két legkedvesebb tanítványát, Andrászt és Jánost, Jézushoz küldi, hogy megkapják tőle hivatásukat. Mi is megtaláljuk hivatásunkat Krisztusnál.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 1,35-42)

Abban az időben ott állt (Keresztelő) János két tanítványával, és mihelyt meglátta Jézust, amint közeledett, így szólt:

„Nézzétek, az Isten Báránya!” Két tanítványa hallotta, hogy (János) ezt mondta, és követni kezdte Jézust. Amikor Jézus megfordult, s látta, hogy követik, megkérdezte: „Mit kívántok?”

Azok ezt felelték: „Rabbi - ami annyit jelent, hogy Mester -, hol laksz?”

„Jöjjetek, nézzétek meg!” – mondta nekik. Elmentek tehát

vele, megnézték, hogy hol lakik, és aznap nála maradtak. Ez a tizedik óra körül volt.

A kettő közül, akik hallották ezt Jánostól és követték (Jézust), az egyik András volt, Simon Péter testvére. Ő először testvérevel, Simonnal találkozott, és szólt neki: „Megtaláltuk a Messiást, vagy más szóval a Fölkentet”, és elvitte Jézushoz. Jézus rátekintett, és így szólt hozzá: „Te Simon vagy, János fia, de Kéfásnak, azaz Péternek fognak hívni.”

Ezek az evangélium igéi.

ISMERD FEL CÉLODAT! - Anselm Grün

Ha gondjaid vannak, aggodalmaskodsz a jövő miatt, határozd el, hogy csak a mai nappal törődsz! Csak ma döntheted el: élsz vagy nem élsz a lehetőségeiddel, jelen vagy-e vagy sem, szóba állsz-e a körülötted lévő emberekkel, megragadod-e „a jóra vezető alkalmakat”, vagy sem.

Éld a mai napot teljesen - ez életed valódi kihívása!

Bármilyen jól használod fel minden percedet, az idő felett még sincs hatalmad. Isten meglátogathat betegséggel, vagy érhet egy váratlan baleset. Ekkor kénytelen leszel feladni az összes magad készítette tervet. Az idő nincs hatalmadban. Ha elfogadod Isten kezéből, ha a neked ajándékozott képességeiddel használod fel, akkor számodra szép, hasznos és gyógyító lesz ez az idő; csodálatos pillanatok, amikor megtapasztalhatod az örökkévalóságot.

Minden ember egyéni és különleges hivatást kapott. Eszerint kell élnie az életét, így hozzájárulhat ahhoz, hogy a világban mindinkább érvényre jusson Isten eredeti teremtő szándéka.

Életed csak akkor lesz értelmes,

ha felismered küldetésedet a világban, és meg is éled azt.

Életcélunkat nem nagy teljesítményekkel váltjuk valóra.

Életünk titka maga a létezés,

a nekünk ajándékozott egyetlen és megismételhetetlen küldetés.

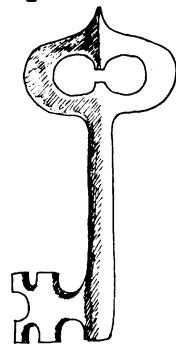
Próbáld meg egyszer tudatosan meghatározni életed értelmét!

A belső erő áradásának ez az alapja.

Add tovább, amid van!

Tárd fel képességeidet!

Bízz a neked adott tehetségben, fedezd fel saját lehetőségeidet, és engedd, hogy mások is részesüljenek adományaidból.

MEGTALÁLTUK?

Yves Congar, századunk kiváló teológusa, Egyházunkat szalmaszálhoz hasonlítja. Ez biztosítja az összeköttetést a gyökérszál és a kalász között. Mint ilyen, nélkülözhetetlen közvetítő szerepe. Csak akkor válik feleslegessé, ha

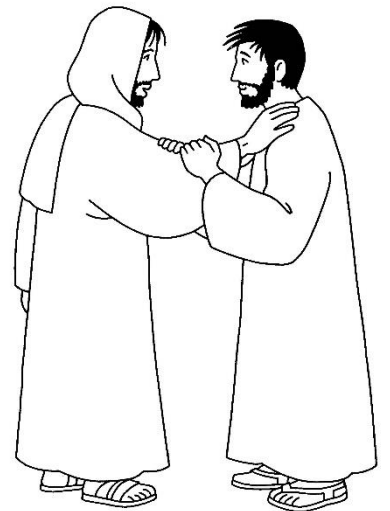
megtörténik a világvégi aratás és kicsépelik a kalász búzaszemeit. Addig azonban fontos szerep hárul Egyházunkra, és ezért kell szeretnünk, ezért kell hittel fogadnunk Jézushoz vezető szolgálatát. Csak így remélhetjük, hogy a nagy aratás napján, életünk végén mi is elmondhassuk az apostolokkal: Megtaláltuk a Messiást.

A TANÍTVÁNYOK MEGHÍVÁSA

Az evangéliumban leírtak közvetlenül kapcsolódnak Jézus megkezeszteléséhez. Az evangélista elbeszélése szerint Keresztelő János nemcsak bemutatja a világnak Jézust, „az Isten Bárányát”, hanem a tanítványait is hozzá irányítja. Ketten nyomába is szegődnek, András, és maga az evangélium írója, aki önmagát nem nevezi néven. „Követik” Jézust. Ez a szó a keresztény lelkiség egyik alapmozdulatát jelzi. A túravezető, az idegenvezető figurája jól ismert. Akiket kísér, azok reá bízzák magukat, hiszen jártas azon a környéken, otthonosan mozog a többieknek ismeretlen tájakon. Jézus követésekor azonban egészen egyedülálló kapcsolat jön létre, hiszen ő nemcsak földi célpontok felé vezeti követőit, hanem a menny felé irányít, és ennek megfelelően átrendezi életünk földi útjait is.

„MEGTALÁLTUK A MESSIÁST” – Lukács László

Valaha elterjedt nézet volt, hogy hivatásról csak a pap, az orvos, a pedagógus esetében beszélhetünk. Ma már tudjuk, hogy minden egyes ember Isten személyes meghívottja, sajátos, csak neki elgondolt életúttal Rajta múlik, hogy azt felismeri-e vagy sem, hogy elkötelezetten vállalja-e az Istentől kapott hivatást, járja-e a számára kijelölt utat. Világi hívőként, családban vagy éppen magányosan, vagy pedig papként, szerzetesként, vagy más spirituális közösségben. A mai olvasmányok két meghívás történetét állítják elénk. Tükrök lehetnek ezek mindnyájunknak. Azoknak is, akik még keresik a hivatásukat, de azoknak is, akik életük derekán vagy akár végén járva Istentől kijelölt útjuk soron következő lépésére készülnek.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

COVID MISE és SZENTSÉGIMÁDÁS:

A Kórházkapolnában minden csütörtökön 15 órakor.